

ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ СТОСУНКІВ МІЖ БАТЬКАМИ ТА ДІТЬМИ

Проблема стосунків між батьками та дітьми є вічною. В наш тяжкий час, кожна сім'я зустрічається з певними труднощами, які стосуються виховання дітей. Проте, не дивлячись на всю складність таких взаємин, існує один двигун, який допомагає підживлювати, здавалося б, абсолютно безнадійні суперечки і змушує йти на компроміс - любов! Завдяки їй діти і батьки вміють прощати. Справжні батьки завжди будуть любити і переживати за свою дитину, робитимуть все для того, щоб їй було добре. Але не завжди любов батьків до дітей повертається до них у тій же самій кількості.

Роздумуючи над цією темою, я б хотіла звернутись до праці Мішеля Монтеня "Досліди". У ній він дуже виразно і чітко описує головні, на його думку проблеми, з якими зіштовхуються батьки, виховуючи дітей. Монтень справедливо зауважує: "Хто робить добро, - здійснює прекрасний і благородний вчинок, а той, хто приймає добро, робить тільки щось корисне; корисне ж набагато менш гідне любові, ніж благородне. Благородне твердо й постійно; воно доставляє тому, хто зробив його, міцне почуття задоволення. Корисне легко втрачається; воно не залишає по собі настільки живого і втішного"[1, с.326]. Я вважаю, що ці слова влучно описують відношення батьків та дітей... Ми, діти, навіть не задумуємось над тим, скільки болю, проблем ми створюємо для своїх батьків, а вони в свою чергу пробачають нам наші витівки, грубе ставлення, і, незважаючи на це, готові віддати останнє для нашого щастя...

Монтень пише про шкоду батьківської скупості у відношенні до власних дітей. "Я знаходжу, - пише філософ, - що ми зобов'язані урізувати наші блага на їх користь, бо ж для цього ми породили їх на світ"[1, с.367]. Тут мислитель наводить ще один яскравий приклад знайомого йому дворянина, людини знатного і шанованого в суспільстві. У юнацькому віці цей дворянин мав нещастя постраждати від скупості свого батька і був змушений добувати кошти на існування не зовсім чесним шляхом. Коли ж дворянин оволодів своїм майном, він так і не зміг відмовитися від старої звички: він не міг пройти повз крамницю, не вкравши якої-небудь речі, яка була йому потрібна, хоча потім одразу ж надсилав гроші за вкрадене. Я вважаю що це теж є серйозною проблемою. Інколи батьки навіть не задумуються над тим, який серйозний вплив на дитину мають їх ставлення, поведінка, а іноді, навіть слова. Тут мені хочеться виділити ще одну крайність батьківської любові. Коли люблячі батьки прагнуть, щоб їхня дитина не потребувала ніяких матеріальних речей і хочуть по можливості дати їй все найкраще, вважаючи, що матеріальні речі можуть замінити дитині все. Це приводить до того, що діти бачать в них лише гроші і речі.

В наш час це є дуже актуально, оскільки зараз у сім'ї коли батьки важко працюють і залишається мало часу для дітей. Батьки стараються певним чином відкупитись від них. Коли дитина не відчуває батьківської турботи та любові, вона старається знайти їх на стороні, у цілком чужих людей, які для неї стають ближчими. Рідних же батьків в такому випадку діти вважають лише невичерпним джерелом забезпечення своїх ненаситних потреб. Коли це джерело висихає, батьки стають тягарем для дітей. Тому батькам необхідно знаходити золоту середину при вихованні, щоб дитина любила і поважала своїх батьків, цінувала все те, на що вони йдуть заради неї.

Чергова важлива проблема, яку розглядає Монтень - це насильство в сім'ї "Я засуджую будь-яке насильство при вихованні юної душі, яку ростять в повазі до честі і свободи. В суворості і примусі є щось рабське, і я знаходжу, що того, чого не можна сказати з допомогою розуму, обачності та вміння, не можна добитися і силою "[1, с.337]. Я повністю з ним погоджуюсь, адже вважаю, що від побоїв і насильства не може бути ніяких успішних результатів. Діти стають більш боягузливими і впертими. Це ще більше віддаляє їх від батьків. Без подолання цього згубного явища неможливо створити умови для повноцінного розвитку дитини, реалізації її особистості.

Таким чином ми бачимо, що у своєму творі "Досліди", у розділі "Про батьківську любов" Мішель Монтень розкриває ряд, які є актуальними в будь-яку епоху.

Отже, ті моральні принципи, які є у кожної справжньої людини, а саме: чесність, порядність, відчуття відповідальності, повага до інших людей - усім цим вона має завдячувати своїм батькам. Нам завжди треба пам'ятати і цінувати все те, що вони зробили для нас. Потрібно розуміти, що батьки ніколи не зроблять того, що б нашкодило їхній дитині. Необхідно набратися терпіння й розуміння й поділитися зі своїми рідними тим, що нас турбує. Вони ніколи не засудять, не засміють, а лише порадять, як зробити краще. Адже вони прожили більше й знають краще. Ми тільки ступаємо на поріг дорослого життя, і, щоб запобігти серйозним проблемам, потрібно просто порадитись зі старшими: вони завжди допоможуть і підтримають.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мишель Монтень "Опыты". Избранные произведения в 3-х томах. Том I. Пер. с фр. Издание подготовили А. С. Бобович, Ф. А. Коган-Бернштейн, Н. Я. Рикова, А. А. Смирнов – Москва: Голос, 1992. - 384 с.